ANUL XXIII. Seria II. — No. 948 4 pagini 7 LEI C. Miercuri 16 Iunie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60, Secretariat . . 5.91.86, Provincia . . 5.91.86, Tipografia . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE 1 an . . . . Lei 2000, 6 luni . . . . „ 1000, Autorităţi, Instituţii, cluburi: 4000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR. Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/930. Administrator Delegat: Al. Iliescu

România a terminat la egalitate al treilea match cu Slovacia

Rezultatul 2-2 (1-0) este trist dar echitabil

Cele patru echipe federale au terminat la egalitate cu Slovacia. Rzultatul poate fi trist dar este echitabil. Adversarii au jucat mai frumos şi au dominat dar înaintarea noastră a fost mai periculoasă. Slovacii au tras de 19 ori la poartă şi au marcat două goaluri cu numai şase shooturi la poartă. Este şi această statistică o dovadă concludentă.

Dar — în această întâlnire nu scorul este esenţial. O victorie românească — şi în realitate a existat una pentrucă al treilea goal al României a fost anulat pe nedrept, într'un hotărîtor moment psichologic — nu ar fi putut spune nimic mai mult. Jocul făcut de echipa României nu putea fi acoperit de o aritmetică favorabilă. Mai expresiv decât o victorie comodă el s'a impus ca o realitate negativă dar puternică. Şi jocul acesta — uneori cu episoade penibile — este atât de esenţial pentrucă este urmarea nestânjenită a unei contraventii semnalate la o logică simplă; atât de simplă încât această contravenţie poate fi suspectă. Dar pentru azi să rămânem în istoria apropiată a matchului. Demonstraţiile cuprind totuşi întrebări supărătoare şi prelind răspunsuri exacte. Vor fi făcute altădată politicos şi complect.

Un asamblu omogen: Slovacia

Se cade să se înceapă cu Slovacia, pentrucă adversarii noştri pot fi consideraţi învingătorii morali ai întâlnirii. Şi înainte de ori ce să se repete că echipa slovacă a jucat deosebit de frumos, arătând scepticilor că sistemul WM nu exclude spectacolul. Slovacia a jucat cu o metodă strictă. Un ansamblu tehnic şi omogen, care a practicat un joc logic şi spectaculos, aceasta ar fi echipa slovacă. Partenerii s'au mişcat corect şi s'au găsit întotdeauna. Este adevărat că lucrul acesta a fost uşurat şi de jocul eronat al apărării noastre, care n'a marcat corect adversarii, dar a existat în această mobilitate a slovacilor şi elemente independente de jocul românilor.

Pentru cei, cari refuză să asocieze spectacolul cu sistemul WM, jocul echipei slovace a fost o lecţie elegantă. Sistemul acesta nu e numai defensiv şi e tot atât de spectaculos ca oricare altul. Pentrucă ceea ce este spectacol în jocul de football este legat mai mult de technica individuală a jucătorilor şi aceasta este independentă de sistemul, în care joacă echipa. Un jucător technic rămâne la fel de technic şi spectaculos în orice sistem ar juca echipa lui. Porubsky a arătat că şi un mijlocaş centru „jandarm" — a cărui obligaţie este să fie umbra centrului atacant advers — poate juca elegant şi spectacular. Iar Arpas — inter în acest sistem „blamat" — nu a fost numai constructorul cerebral, util dar şters, pe care nu-l pot accepta adversarii sistemului. El a construit acţiunile echipei sale dar s'a impus puternic printr'o technică cu nimic s'ânjenită şi o fantezie simplificată dar, totuşi, deosebit de interesantă.

Şi dacă am face o paralelă între spectacolul realizat de echipa României — liberată de preocupările rigide ale unui sistem — de fantezia neîngrădită a jucătorilor noştri şi aceia realizat de echipa slovacă încorsetată, ca o femee de lume în secolul trecut, în acest sistem prelins rigid, demonstraţia ar fi completă.

România n'a avut mijlocaşi

Cauzele, cari au determinat locul slab al echipei federale, sunt diferite. Vor fi analizate alci numai acelea, cari au apărut în timpul matchului deşi acelea preexistente sunt poate mai interesante. Să amintim numai în treacăt că o echipă de football este o unitate de luptă, care are o tactică a ei în funcţie de valoarea adversarului şi de posibilităţile, deficienţele şi caracteristicile jucătorilor ei. Această tactică, are t mod de comportare — dacă vreţi — trebue discutat şi pus la punct cunoscând exact formaţia şi experimentat la antrenamente. Prelinde, prin urmare, ca echipa să fie cunoscută din vreme. Echipa naţională a României nu era cunoscută, însă, nici în ziua jocului şi întâmplările din prima parte a întâlnirii au arătat că formaţia ei nu era deloc clară în mintea celor chemaţi s'o alcătuiască.

Să rămânem însă — aşa cum s'a făgăduit la început — numai în istoria matchului. Să nu ieşim aşa dar de pe stadionul Giuleşti, deşi am vedea poate lucruri mai interesante.

Federaţia de football a prezentat în numele României o formaţie inferioară

MARIAN

din punct de vedere technic — în parte nu din vina ei, desigur — lipsită de coeziune şi cu prea multe puncte slabe. Dar aceste puncte slabe nu erau în linia de atac cum a crezut federaţia ci în linia de mijloc.

O înaintare, care marchează trei goaluri fără să fie susţinută de mijlocaşi nu poate fi atât de slabă încât să fie modificată de trei ori la rând. România n'a avut mijlocaşi. Şi lucrul acesta este 100% exact pentru prima repriză. Wetzer III, prezenţă fără noroc a unor concesiuni reciproce, în genul congresului din Viena, Mari — totuşi nu atât de surprinzător de insuficient — şi Constantinescu-Grecu — întunecat şi nelalocul lui — au jucat slab, fără orizont şi încălcit. N'au fost niciun moment un suport real al liniei de atac şi ei sunt principalii vinovaţi ai comportării din repriza întâia.

Când Wetzer III a fost schimbat cu Lupaş şi Constantinescu-Grecu şi-a revenit, echipa a jucat mai bine — comparativ, să ne înţelegem — deşi avea o înaintare mai slabă decât în prima parte a matchului.

O echipă demoralizată

România a început puternic şi Marian a marcat un goal mare. Treptat însă a slăbit alura şi slovacii au pus stăpânire pe joc. Deşi era vizibil că slăbirea se datora în întregime insuficienţei liniei de mijloc, în care Wetzer III se limita la un anonim joc defensiv şi Mari nu corespundea, federaţia a scos din echipă pe... Naciu. Care jucase până atunci fără greşeală. Socotind că formula cu Gică Popescu centru atacant nu e bună, a introdus pe Filoti. Înaintarea noastră a devenit: Covaci, Marian, Humis, Filoti, Gică Popescu. Pentrucă miracolul nu se producea şi publicul protesta frenetic contra scoaterii lui Naciu din echipă, federaţia l-a introdus în formaţie pe Naciu şi pentrucă trebuia să iasă cineva, a fost scos pe tuşe Humis.

In ultimul minut al reprizei, a părăsit terenul şi Wetzer III, înlocuit cu Lupaş.

Toate aceste schimbări aduse unei echipe, care în momentul acela câştigaă! protestele vehemente şi justificate ale spectatorilor şi neiguranţa conducătorilor răspunzători au demoralizat complet echipa noastră.

România a jucat din ce în ce mai slab şi perioada aceasta de timp — până la pauză — a fost o perioadă exclusiv a slovacilor. Adversarii au dominat şi dacă linia de atac avea un joc mai simplu în faţa porţii putea să câştige matchul.

DAVID ŞI ALTE CAUZE

Jocul liniei de mijlocaşi şi moralul deifcient nu sunt singurele lucruri, cari explică rezultatul. Cele două goaluri au fost marcate de slovaci în urma unor greşeli inexplicabile ale lui David. Este adevărat că la al doilea goal a greşit şi Lupaş. Greşala a pornit chiar de la el căci a încercat să dribleze în careu dar David putea să boxeze mingia peste bară şi situaţia critică era lămurită. La primul goal însă, mingia a trecut pe sub el. Fără să fi fost măcar shootată puternic.

Lupaş respinge cu capul o minge »periculoasă«.

In afară de aceste greşeli ale lui IDavid, trebue să luăm în consideraţie şi faptul că oamenii de bază ai echipei au jucat surprinzător de slab. Gică Popescu, Mari, David, chiar Humis, au jucat mult sub valoarea lor şi să sperăm că am învăţat că antrenamentul şi campionatul sunt lucruri esenţiale şi pentru cei mai bun jucător de football.

Parada celor... 25

Indiscutabil, cel mai bun jucător al echipei naţionale a fost Marian. S'a văzut încă odată că este jucător de clasă internaţională şi dacă ar avea întotdeauna condiţie fizică, ar fi fără îndoială cel mai bun jucător român de azi.

Alături de el s'a impus Covaci. Craioveanul a jucat aproape tot atât de fizică şi pentrucă — în parte — a fost bine ca şi Marian. Sunt dealtfel singurii jucători de clasă ai echipei şi deasemenea singurii, cari ar fi putut juca fără discuţie în echipa naţională din vremurile de aur.

O surpriză agreabilă a fost Felecan I, cel mai bun om al apărării. Ceilalţi? David, deşi a primit două goaluri gratuit, a apărat totuşi bine. Moldoveanu a muncit mult. Wetzer III trebuia să justifice încăpăţânarea federaţiei şi să ţină pe Bolcek. N'a isbutit niciuna nici alta. In locul lui, Lupaş a jucat bine. Mari rămâne un foarte bun jucător de club dar nu e de valoare internaţională. Era, în orice caz, o experienţă, care trebuia încercată. Constantinescu-Grecu a jucat slab în prima parte dar şi-a revenit complet în a doua repriză.

In linia de atac, Gică Popescu a jucat slab pentrucă n'a avut condiţie fizică şi pentrucă — în parte — a fost demoralizat de protestele publicului. Humis n'a realizat nimic deosebit iar Filoti a fost cu totul şters. In minutul 90 a tras un shoot periculos la poartă. Este tot ce a făcut în matchul acesta şi se va recunoaşte că este destul de puţin pentru un jucător... adus şi menţinut cu mari sacrificii. Naciu a jucat bine cât a jucat şi înlocuirea lui a fost o greşeală.

Slovacii au avut pe cei mai buni oameni în Porubskyy şi Arpas. Au jucat deasemenea bine şi Venutti — care a păcătuit printr'un dribling exagerat — dealtfel ca şi Bolcek şi Danko, cele două aripi. Ceea ce este însă interesant de remarcat e faptul că slovacii s'au luptat ca ansamblu nu ca individualităţi. Şi acesta este cel mai mare elogiu ce se poate aduce unei echipe selecţionate.

— n. g. s. —

ROMANIA-SLOVACIA IN CIFRE

Jocul dintre România şi Slovacia îl prezentăm alci în cifre. Cifre seci, dar semnificative şi, înşelătoare. Pentru aspectul real al jocului, unele cifre corespund; altele însă, nu şi dacă ai privi pe acestea, eşti tentat să crezi că aspectul jocului a fost altul.

Iată de pildă raportul de cornere:

România a beneficiat de 6 cornere (câte trei de repriză), iar Slovacia numai de 4 (câte două de repriză). Ar însemna că noi am atacat mai mult şi mai periculos. In realitate, cornerele noastre sunt consecinţa unor devieri şi niciodecum ultima scăpare în situaţii periculoase. Mai periculoase au fost situaţiile la poarta noastră. Din cele şase cornere, Covaci a bătut trei afară.

Comparaţi acum cornerele cu şuturile. Slovacia a dat mingea în out de 13 ori (4 ori în prima repriză); România de 27 ori (18 în prima repriză). Cifrele nu sunt exagerate, dar suficiente pentru a arăta greşeli.

O caracteristică a jocului este însă, lipsa de shoturi la poartă. Au fost în total 27 de shoturi (socotind şi loviturile cu capul): 17 în prima repriză, 10 în a doua. România a tras şi a nimerit poarta de 6 ori (câte trei de repriză). Şi din 6 shoturi a marcat trei goaluri (unul necordat de arbitru pentru of-side). Slovacii au tras de 4 ori (odată în prima repriză şi de 3 ori după pauză) şi au marcat două goaluri. Echipa noastră a tras alături şi peste poartă de 7 ori (4 în prima repriză), iar slovacii de 10 ori (9 ori în prima repriză).

La fel de caracteristice sunt cifrele care arată faulturile comise: românii au faultat de 15 ori (de 7 ori în prima repriză), slovacii de 12 ori (4 înainte de pauză).

In schimb, s'au înregistrat numai trei handsuri: unul făcut de români în repriza doua, şi două de slovaci în prima repriză.

In rezumat, jocul în cifre arată astfel:

Cornere: România — Slovacia 6—4 (3—2)

Outuri: Slovacia — România 27—13 (18—4)

Shoturi la poartă: România—Slovacia 6—4 (3—1)

Shoturi alături şi peste poartă: Slovacia—România 10—7 (9—4)

Handsuri: România — Slovacia 2—1 (2—0)

Foluri: Slovacia — România 15—12 (7—4).

CELE 90 DE MINUTE

România are lovitura de începere, şi-şi desfăşoară primul atac pe dreapta ceeace este foarte concludent, toate atacurile noastre, pe întinsul celor 90 minute, ducându-se numai pe dreapta, pentrucă nici Naciu şi mai apoi nici Gică Popescu n'au reuşit să dea asigurareea că un atac pe stânga ar reuşi.

In minutul 1 se profilează şi prima faza periculoasă. Dela Constantinescu-Grecu mingia ajunge la Marian care înaintează mult şi trage apoi milimetric lângă bară. Contraatacul slovac vine iute şi pe stânga, Arpaş ţine să shooteze identic cu Marian.

Momentul ne dă prilej să remarcăm mobilitatea lui Felecan, care salvează multe baloane periculoase, lar cele următoare, să vedem pe Naciu scăpând puerîl câteva ocazii. Se pare că are trac sau un fel de reţinere nervoasă.

Suntem în min. 5, Marian demarează singur, trece uşor lui Gică Popescu la centru, aceasta punând în poziţie de shoot pe Covaci. Riedl scapă balonul iar Covaci profită trăgând foarte puternic. Reîmann salvează.

Şi Mari creiază o fază deschizând lung pe Naciu, caree încearcă poarta, dar fără rezultat.

Atacăm mult. Fazele continuă cu iuţeală. Am debordat puţin apărarea slovacă. Halfia adversarilor se simte puţin desorientată. Jocul nostru ortodox (al înaintării în special) nu dă răgaz apărării slovace să se organizeze. Mai ales că halfia noastră alimentează mult şi bine.

Dar sistemul acesta al iureşului nostru momentan permite slovacilor să scape spre poarta lui Davîd deseori. Bolcek, spre pildă demarează de unul singur în min. 8 şi trage foarte puternic. Noroc că fără urmări. Şi asta numai din pricina apărării noastre care, urmând evoluţia liniei de înaintare, s'a plasat prea departe de propria poartă.

Fazele se succed în egală măsură de repezi şi de periculoase. In min. 10 Arpaş trage puternic, David scăpând doar în extremis şi acordând corner, ca, peste numai un singur minut Gică Popescu să scape printre fundaşi, portarul i se aruncă la picioare, Humis îi scoate mingia puternic dintre braţe, aşa că, cu toţ saltul Covaci nu o mai poate ajunge.

Contraatacurile slovace sunt foarte prompte, poate în aceeaşi măsură cu răspunsurile apărării noastre, care şi atunci când a fost silită să joace defensiv a trimis multe mingi lungi înainte.

1-0 PENTRU ROMANIA

Fericitul moment în care am înscris primul goal, s'a întâmplat în minutul 12 şi a pornit dela o lovitură liberă executată de Mari. Gică Popescu interceptează mingia, pasează

ARPAS

lui Marian care o trece lui Covaci. Extrema efectuiază un dribling scurt şi reîntoarce balonul lui Marian care se demarcase. Shoot-ul acestuia e fulgerător. Portarul întinde mâinile să apere, intervine însă capul buclucaş al lui Riedl care ridică involuntar mingia în plasă. Norocul acesta, pentru noi, a avut darul de a repune mingia în joc la centru. Conducem cu 1-0!

Halfia slovacă însă s'a refăcut. Şi-a revenit şi profită de faptul că elanul băeţilor noştri a mai scăzut, servindu-şi colegii dela înaintare cu mingi favorabile. Astfel, în min. 14, li se acordă un corner, executat de Bolcek a cărui lovitură o reia direct cu capul Venutti întrebuinţând la maximum vigilenţa lui David. Reacţiunea noastră este imediată şi Naciu înaintează mult spre centru, trece lui Marian, care după două schimburi cu Covaci shooteză tare, dar Reîmann prinde, pentruca peste 4 minute tot Marian să scape o ocazie mare, după o centrare a lui Gică Popescu.

E timpul să remarcăm că înaintarea noastră nu mai primeşte mingi suficiente, pentrucă singur Constantinescu-Grecu îşi menţine jocul ofensiv, Marî şi Wetzer mulţumîndu-se cu un joc de fund.

De altfel, de unde aceste prime 20 minute au însemnat o precipitare continuă de faze tari, create prin vîteza atacurîlor, de acum jocul s'a moleşit, alura slăbeşte mult şi e rândul slovacîlor să domîne, pentrucă jocul mai liniştît le permîte să-şi etaleze cu exactetitate sistemul şi să surpaseze pe fundaşîî noştrî care s'au obişnuit să joace puţin prea înainte.

Putem spune chiar că până la sfârşitul reprizei (suntem de abîa în min. 24) slovacîî ne presează şi numaî vîgîlenţa fundaşîlor noştrî ne scapă de egalare. Chiar în minutul acesta, de pildă, slovacîî scapă o ocazie mare. Danko drîblează pe toţî apărătorîî pe care îî întâlneşte, se apropîe mult de poartă şi dela 2 metrî trage peste poartă, deşî avea în dreapta, líberî, pe Arpaş şi Venuttî care se iau cu mâînîle de cap.

Trec doar două mînute şi slovacîî ne dau împresîa fermă că au reuşît să ne descompună apărarea prin sîstemul clasîc al trecerîlor scurte dela om la om, dar maî ales prîn deschiderî lungî pe aripî (sîstem pe care noi ne încăpăţânăm a nu-l învăţa nicîodată). Atacul e perîculos, schîmburîle decurg iute şi nu scăpăm decât prîntr'un hands comîs în careul nostru de Balajî.

Marî se face vînovat acum ca şi în tot restul tîmpului de un plasament foarte defectuos şi de o îmobîlîtate enervantă (să fie remînîscenţa WM-ului craîovean ?)

Dîn mîn. 34 trebuie să recunoaştem că a urmărî jocul nea fost foarte greu. Interventîîle repetate, înoportune şi bâlbâîtoare ale celor de pe tuşe, care voîau să remanieze formaţîa atunci

(Continuare în pag. III-a)

Ce spun eroii

Rezultatul matchului România-Slovacia n'a mulţumit pe nimeni, poate doar pe Constantinescu Grecu

Scorul jocului România — Slovacia n'a mulţumit pe nimeni. Jucătorii români sunt convinşi că au pierdut victoria pentrucă d. Athanasof a anulat goalul al treilea marcat de Humis în modul cel mai corect posibil. Slovacii acuză linia de atac. Dacă înaintaşii renunţau la dribling şi shootau mai mult la poartă victoria nu putea scăpa echîpeî slovace.

Singurul om, care se împacă perfect cu rezultatul este arbitrul. A fost un joc frmos şi interesant, spunea d. Atanasof. Slovacii au jucat mai tehnic şi mai legat. Românîî au jucat prea individual şi au avut multe puncte slabe în echipă. Cei mai bni slovaci au fost Arpas, Bolcek şi Danko. Din echipa României mi-au plăcut ce mai mult Marian şi Covaci.

Un alt arbitru. D. Emil Kroner: «Slovacii au jucat mai bine şi mai tehnic în câmp dar slab în faţa porţii. La noi, Mari a lăsat un mare gol în mijlocul terenului. Cei mai buni jucători ai noştri au fost Covaci, Marian şi Lupaş. Cei mai buni slovaci: Arpas şi Porumbsky.

CAPITANII...

D. Zavodsky, căpitanul naţional al echipei slovace crede că echipa noastră a avut noroc. «Noi am fost superiori din punct de vedere technic. Rezultatul favorizează echipa română, care se poate considera norocoasă».

Vogl, antrenorul echipei României, este desîluzîonat. «Jucătorii, de la cari aşteptam lucruri mari, au jucat slab. A fost în schimb o surpriză agreabilă jocul lui Felecan. Rezultatul ne neîndreptăţeşte. Al treilea goal marcat de Humis a fost valabil şi nu pot înţelege pentru ce nu l-a cordat arbitrul. Am văzut acum încăodată că Marian este un jucător mare».

ROMANII

Să începem cu jucătorul nr. 1 al matchului de eri: MARIAN.

«A fost un match greu, spune el. Dacă arbitrul ar fi acordat goalul lui Humis, câştigam sigur. Cel mai mult mi-a plăcut de la slovaci Arpas, care a jucat formidabil. După el, mi-a plăcut Porubsky».

(Continuare în pag. III-a)